

Posudek na bakalářskou práci

Název: Reflexe služby skupinového doučování pro děti s OMJ z hlediska realizačního týmu NNO

Autorka: Polina Pavluchenko

Fakulta humanitních studií, Univerzita Karlova, Praha 2019, 69 s.

Na začátku hledání tématu bakalářské práce Poliny Pavluchenko byl zájem o doučování dětí, které jsou z hlediska majoritní školy znevýhodněny, protože vyrůstají v rodinách s ne-majoritní zkušeností. Sledovat praktiky, které vznikají v interakci mezi žákem (doučováním) a vyučujícím (doučovatelem) by jistě bylo přínosem a směřovalo by k přístupu školní etnografie. Cesta autorky se však zaměřila jiným směrem. Polina Pavluchenko navázala na svoji praxi v neziskové organizaci a více ji zaujala pozice lidí, kteří doučování poskytují. Zaměřila se na vybraný projekt Člověka v tísní a kladla si v podstatě dvě otázky. 1. Jak lidé v různých pozicích v projektu reflektují poskytovanou službu a 2. jak vnímají svoji roli v projektu (resp. jak se vztahují k dalším pracovníkům a aktérům). Výzkum založila na polostrukturovaných (ve svém důsledku spíše strukturovaných) rozhovorech s členy vybraného realizačního týmu.

Práce je standardně členěna, respektuje žánr bakalářské práce. To znamená, že má všechny očekávané části: úvod, teoretická východiska, metodologii, popis a interpretaci dat, závěr, soupis literatury a přílohu.

V teorii se autorka opírá v podstatě o dvě východiska. Jednak zvažuje povahu neziskového sektoru, a především zdůrazňuje proces profesionalizace a proměnu NNO v hierarchické organizace. Jednak se zabývá otázkou integrace, v jejím rámci je také promyšlena problematika vzdělávání. Je škoda, že autorka takřka netematizuje povahu doučování ve smyslu rovných příležitostí ve vzdělávání.

V empirické části pak autorka seznamuje s průběhem výzkumu a dále představuje data, která získala. V interpretaci ji vedou výzkumné otázky, které si kladla. Potud je práce logická a graduje. Do jisté míry je podrobnost práce vskutku detailní sondou, která popisuje čtyři pozice sledovaného projektu. Autorce se daří ukázat, jak se v reflexi respondentů neustále propojují rovina institucionální a rovina vztahová. Data obsahují onu rovnováhu mezi oběma oblastmi, které musejí být permanentně vyjednávány. Dalším významným závěrem je, že „nekvalifikovanost“ doučovatelů v oblasti výuky češtiny jako cizího jazyka vede k akcentu na integraci dětí OJM. Tím se ovšem posouvá význam doučování. Zde by pomohlo právě uvažovat o dané skutečnosti ve vztahu k rovným příležitostem ve vzdělávání a sociální mobilitě versus integraci. To může být také téma pro diskusi v rámci obhajoby.

Po formální stránce práce strádá. Zasloužila by si nejen jazykovou korekturu, která by odstranila nejen překlepy, vyšínutí z vazby, ale také gramatickou hyperkorektnost (viz věk respondentů). Grafická úprava jednoznačně prozrazuje velký chvat či velkou nedbalost při finalizaci práce. Je třeba si uvědomit, že i formální stránka věci je pro text důležitá a autora vůči čtenáři zavazuje.

Bakalářskou práci Poliny Pavluchenko pokládám odpovídající možnostem, které si autorka stanovila. Autorka nastudovala odbornou literaturu, realizovala cílený výzkum, provedla analýzu dat, které nejen popsala, ale také interpretovala.

Práce splňuje požadavky na bakalářskou práci a navrhuji hodnocení ještě velmi dobře.

V Písku 4. září 2019

Dana Bittnerová